

صرع

مترجم: نگین زلفی دانشجوی کارشناسی تکنولوژی پرتوشناسی

زیر نظر: دکتر علی طریقت نیا

منبع: <https://www.radiologyinfo.org/en>

اصطلاح صرع به اختلالات مغزی که شامل تشنج های مکرر می شود اشاره می کند. تشنج امواج ناگهانی و غیرقابل کنترل فعالیت الکتریکی در مغز است که باعث حرکت غیرارادی، تغییر در توجه یا از دست دادن هوشیاری می شود. آنها ممکن است کل مغز را درگیر کنند یا در بخشی از مغز رخ دهند.

پزشک شما ممکن است از معاینه فیزیکی، نوار مغزی (EEG)، CT مغز، MRI مغز یا پونکسیون کمری برای تشخیص شما استفاده کند. درمان بستگی به این دارد که چه چیزی باعث تشنج شما شده است.

صرع چیست؟

اصطلاح صرع به اختلالات مغزی اشاره می کند که شامل تشنج های مکرر است که تشنج نیز نامیده می شود. تشنج یک موج ناگهانی و غیرقابل کنترل از فعالیت الکتریکی در مغز است که می تواند رفتار فرد را برای مدت کوتاهی تحت تاثیر قرار دهد. به عنوان مثال، ممکن است حرکت غیرارادی، تغییر در توجه یا از دست دادن هوشیاری وجود داشته باشد.

کلمه صرع یا تشنج به معنای وجود علتی برای آن نیست. پزشکان آزمایش های زیادی را برای یافتن علت تشنج شما انجام می دهند (مانند آسیب مغزی، خونریزی مغزی، تومور در بعضی موارد). با این حال، در بسیاری از موارد، نمی توان علت صرع را پیدا کرد. تشنج ممکن است فقط یک بار یا چند بار در یک دوره طولانی اتفاق بیفتد.

علائم ممکن است بین بیماران متفاوت باشد و به نوع تشنج بستگی دارد. آنها اغلب به عملکرد طبیعی بخش آسیب دیده مغز مربوط می شوند.

دو نوع عمده تشنج وجود دارد:

عمومی، که در آن کل مغز درگیر است، و کانونی، که در آن فعالیت غیر طبیعی در یک قسمت از مغز رخ می دهد.

عمومی: تشنج تمام مغز را درگیر می کند.

کانونی: فعالیت غیر طبیعی فقط در یک قسمت از مغز انجام می شود. در تشنج کانونی، علائم معمولاً یک ناحیه از بدن را تحت تاثیر قرار می دهند. تشنج کانونی ممکن است موضعی باقی بماند (یک دست یا پا). یا ممکن است گسترش یابد و به یک تشنج عمومی تبدیل شود.

تشنج عمومی شامل موارد زیر است:

تشنج پتی مال: بیمار برای مدت کوتاهی به فضا خیره می شود.

تشنج گردنمال: بیمار سفت شدن ماهیچه ها، لرزش شدید و از دست دادن هوشیاری را تجربه می کند. بسیاری از افراد درست قبل از گراندمال احساس گزگز یا سرگیجه می کنند.

صرع چگونه تشخیص و ارزیابی می شود؟

پزشک شما یک معاینه فیزیکی انجام می دهد و فعالیت الکتریکی مغز شما را با EEG (الکتروانسفالوگرام) بررسی می کند. پزشک همچنین ممکن است آزمون های تصویربرداری مانند:

تصویربرداری CT از مغز (<https://www.radiologyinfo.org/en/info/headct>): توموگرافی کامپیوتری (CT) از تجهیزات اشعه ایکس و رایانه برای ایجاد یک مغزی تصویر استفاده می کند که هر کدام بخشی از حجمه و مغز شما را نشان می دهد. برای اطلاعات بیشتر در مورد CT به صفحه معتبر www.radiologyinfo.org/en/info.cfm?pg=safety-xray مراجعه کنید.

MRI مغز (<https://www.radiologyinfo.org/en/info/headmr>): تصویربرداری تشدید مغناطیسی (MRI) از یک میدان مغناطیسی قدرتمند، سیگنال های فرکانس رادیویی و یک کامپیوتر برای تولید تصاویر دقیق استفاده می کند. این بهترین آزمون موجود برای ارزیابی ساختار و عملکرد مغز شما است.

پونکسیون کمری (<https://www.radiologyinfo.org/en/info/spinaltap>): در این آزمایش مقدار کمی از مایع مغزی نخاعی را پس از برداشتن آن از ناحیه کمری (پایین) ستون فقرات تجزیه و تحلیل می کند. پزشکان از پونکسیون کمری برای کمک به تشخیص عفونت ها، خونریزی های مغزی، مغزطان های مغز و نخاع و شرایط التهابی سیستم عصبی استفاده می کنند.

مکتوآانسفالوگرافی (MEG) (<https://www.radiologyinfo.org/en/info/meg>): MEG میدان های مغناطیسی تولید شده توسط جریان های الکتریکی مغز را اندازه گیری می کند. این به پزشک شما کمک می کند تا منبع تشنج شما را پیدا کند.

صرع چگونه درمان می شود؟

بسته به اینکه چه چیزی باعث تشنج شده است، درمان ممکن است شامل دارو یا جراحی باشد.

داروها: داروهای ضد تشنج یا برای پیشگیری یا کاهش دفعات تشنج شما تجویز می شود.

جراحی: اگر تومور مغزی، ناهنجاری بافت مغز، ناهنجاری عروقی یا خونریزی مغزی باعث تشنج شما شده باشد، ممکن است به جراحی نیاز داشته باشید. بیماری که به دارو پاسخ نمی دهند نیز ممکن است نیاز به جراحی داشته باشند. پزشک شما ممکن است MRI، آزمون های تصویربرداری پزشکی هسته ای و تست MEG را برای کمک به یافتن ناهنجاری های ظریف بافت مغز قبل از جراحی انجام دهد. این معاینات تحت هدایت مدالیته های تصویربرداری، به جراح برای درمان ناحیه ای که باعث تشنج می شود،

کمک می کند و شانس موفقیت آمیز جراحی را تا حد زیادی بهبود می بخشد. آنها همچنین ممکن است میزان ناهنجاری را نشان دهند و به جراح یاری رسانند تا تصمیم بگیرد چه مقدار از بافت مغز را حذف کند.

تحریک عصب واگ: ممکن است پزشک از تحریک عصب واگ برای کاهش تشنج استفاده کند. پزشک دستگاه را در زیر پوست کاشته و یک الکتروود را در نزدیکی عصب واگ قرار می دهد. این دستگاه تحریک های کوتاهی از پالس های الکتریکی را به مغز ارسال می کند. این معمولاً همراه با داروهای ضد تشنج استفاده می شود و می تواند به کاهش دوز داروهای ضد تشنج کمک کند.

برخی از بیماران ممکن است پس از چندین سال رهایی از تشنج بتوانند مصرف داروهای ضد تشنج را متوقف کنند.

انواع خاصی از صرع دوران کودکی ممکن است با افزایش سن از بین رفته یا بهبود یابد.

سلب مسئولیت: این اطلاعات از وب سایت (<http://www.radiologyinfo.org>) کپی شده است که به ارائه اطلاعات با بالاترین کیفیت اختصاص دارد. برای اطمینان از آن، هر بخش توسط یک پزشک متخصص در زمینه ارائه شده بررسی می شود. تمام اطلاعات موجود در وب سایت توسط کمیته ACR (کالج رادیولوژی آمریکا) - RSNA (انجمن رادیولوژی آمریکای شمالی) که شامل پزشکانی با تخصص در چندین زمینه رادیولوژیکی است، بررسی می شود.

با این حال، نمی توان اطمینان داد که این وب سایت حاوی اطلاعات کامل و به روز در مورد موضوع خاصی است. بنابراین، ACR و RSNA هیچ گونه اظهارنظر یا ضمانتی در مورد مناسب بودن این اطلاعات برای استفاده برای هر هدف خاصی ندارند. تمام اطلاعات "همانطور که هست" بدون ضمانت صریح یا به طور ضمنی ارائه می شود.

لطفاً برای مشاهده یا دانلود آخرین اطلاعات به وب سایت RadiologyInfo به آدرس <http://www.radiologyinfo.org> مراجعه کنید.

توجه: تصاویر ممکن است برای اهداف مصور نشان داده شوند. سعی نکنید با مقایسه این تصاویر با سایر تصاویر پزشکی، به ویژه تصویر خودتان، نتیجه گیری یا تشخیص دهید. فقط پزشکان واجد شرایط باید تصاویر را تفسیر کنند. رادیولوژیست پزشک متخصصی است که در زمینه تصویربرداری پزشکی آموزش دیده است.

حق چاپ: این مطالب توسط انجمن رادیولوژی آمریکای شمالی ((RSNA، 820 Jorie Boulevard، Oak Brook، IL 60523-2251 یا کالج آمریکایی رادیولوژی ((ACR، 1891 Preston White Drive، Reston، VA 20191-4397 دارای حق چاپ است. بازتولید تجاری یا توزیع متعدد آن با هر روش بازتولید/انتشار سنتی یا الکترونیکی ممنوع است.

حق چاپ © ۲۰۲۳ انجمن رادیولوژی آمریکای شمالی، Inc.

پایان